

Akkoord tussen de Minister van Ontwikkelingssamenwerking en de Belgische niet-gouvernementele ontwikkelingsorganisaties

De internationale financiële crisis blijkt de grootste sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog. Zij leidt tot een economische crisis die de hele mensheid met volle kracht treft. Deze crisis heeft ook gevolgen in de ontwikkelingslanden, die het slachtoffer zijn van een daling van de grondstoffenprijzen, de exportinkomsten, de investeringen en de overdrachten van migranten. De impact van de financiële crisis komt in de ontwikkelingslanden bovenop de gevolgen van de voedselcrisis, die in 2008 nog eens 120 miljoen mensen meer in een toestand van ondervoeding heeft gestort, en de gevolgen van de klimaatcrisis, die nu al voelbaar zijn en die op termijn nog veel erger dreigen te worden. Doordat het om een 'gecombineerde' crisis gaat – dat wil zeggen dat zij alle landen op hetzelfde moment treft – vergroot de neiging om op zichzelf terug te plooiën, waardoor het spookbeeld van een algemene verarming opduikt. Deze gemengde crises brengen het bereiken van de Millenniumdoelstellingen voor Ontwikkeling in het gedrang en dreigen zelfs de armoede in de ontwikkelingslanden te vergroten. Die ongunstige situatie zet alle actoren van de ontwikkelingssamenwerking ertoe aan om meer inspanningen te leveren om de officiële ontwikkelingshulp (ODA) te verhogen en om de coherentie en doeltreffendheid van hun acties te verbeteren, met respect voor hun autonomie, hun specificiteit en hun comparatieve voordelen. De Minister en de niet-gouvernementele organisaties (NGO's) verbinden zich er bovendien toe om die inspanningen ook te promoten op Europees en internationaal niveau.

De kwantiteit van de hulp is heel belangrijk, maar is geen doel op zich. De relevantie (de manier waarop de hulp beantwoordt aan de verwachtingen van de begunstigde doelgroep), de coherentie met beleidsdomeinen die een invloed hebben op ontwikkeling en de doeltreffendheid van de hulp zijn minstens even belangrijk. De Verklaring van Parijs over de doeltreffendheid van de hulp, die in 2005 werd goedgekeurd, bepaalt criteria om de doeltreffendheid van de gouvernementele hulp te verbeteren. In de marge van de top van Accra van september 2008 hebben de organisaties van de civiele samenleving de doeltreffendheid van de hulp besproken met hun partners in het Zuiden. Zij hebben daar een proces opgezet om samen de criteria voor hun eigen doeltreffendheid te bepalen.

In België zijn de NGO's en DGOS in 2006 van start gegaan met het uitvoeren van een hervorming van de medefinanciering met de bedoeling om de kwaliteit van de niet-gouvernementele samenwerking te verbeteren. Een onafhankelijk bureau voerde een audit uit van de NGO's op vier terreinen: hun financiële autonomie, hun financiële transparantie, hun projectbeheer en de doeltreffendheid van hun projecten. Veel NGO's kregen een officiële erkenning, waardoor zij programma's voor DGOS-medefinanciering kunnen indienen. Vervolgens hebben zij een strategisch kader voor zes jaar en een eerste drijereenprogramma voorgelegd. Omdat voorspelbaarheid een belangrijk aspect van doeltreffendheid vormt, zullen de inspanningen die zijn geleverd voor de hervorming van de medefinanciering van 2006 worden bevestigd en versterkt.

Op voorstel van de Minister is half 2008 een dialoog opgezet tussen zijn beleidscel, de Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking (DGOS) van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en de vertegenwoordigers van de NGO-overlegstructuren om concrete wederzijdse verbintenissen vast te leggen om de Belgische niet-gouvernementele samenwerking nog te verbeteren. Op voorstel van de NGO's is deze dialoog uitgebreid tot de coherentie van het Belgische beleid dat gevolgen heeft op de kwaliteit en de kwantiteit van de ODA. Daardoor was het mogelijk om gezamenlijke doelstellingen vast te leggen op het vlak van de coherentie en van de doeltreffendheid van de Belgische samenwerking die overeenstemmen met de nieuwe internationale ontwikkelingsparadigma's. Het feit dat er gezamenlijk doelstellingen en actiemodaliteiten zijn vastgelegd, betekent een belangrijke stap om te komen tot een daadwerkelijk partnerschap tussen DGOS en de NGO-sector, op basis van respect voor de autonomie van de NGO's, van vertrouwen en van het uitwisselen van expertise.

Op die manier is een consensus bereikt over de definitie van de doeltreffendheid van de hulp, over de verschillende rollen die de NGO's spelen en over de noodzaak van hun specialisatie volgens hun specificiteit en comparatieve voordelen om te komen tot meer complementariteit en synergie, belangrijke factoren van een doeltreffende hulp. Die consensus vormt het onderwerp van drie nota's die de grondslag vormen voor de hierna beschreven wederzijdse verbintenissen van DGOS en de NGO's.

Om de inspanningen voor een betere ontwikkeling te ondersteunen, erkennen de twee partijen wederzijds hun rol, hun specificiteit en comparatieve voordelen. De Minister erkent trouwens de noodzaak van een sterke en autonome NGO-sector evenals het belang van de civiele samenleving. Hij zal de autonomie van de NGO's en hun initiatiefrecht opnemen in het wetsontwerp over de ontwikkelingssamenwerking dat de wet van 25 mei 1999 over internationale samenwerking moet vervangen.

1. Verbintenissen van de Minister en DGOS

1.1. Verhoging van de hulp

Om doeltreffend te zijn, moet de ODA in de eerste plaats voldoende en voorspelbaar zijn om de financiering van de ontwikkelingsstrategieën van de partnerlanden te verzekeren.

- 1.1.1. De Minister herbevestigt de wettelijke verbintenis om de ODA vanaf 2010 te verhogen tot 0,7% van het BNI, en bevestigt de verbintenis van de regering om in 2009 al een ODA van 0,6% van het BNI te bereiken. Hij wil de bestemming van minstens 60% van de ODA voor DGOS behouden.
- 1.1.2. De Minister bevestigt zijn wil om tegen 2010 10% en tegen 2015 15% van het budget van DGOS te besteden aan plattelandsontwikkeling en landbouw, om bijzondere steun te verlenen aan de familiale landbouw en ondersteuning te bieden aan de boerenorganisaties aan de basis.
- 1.1.3. De Minister garandeert een jaarlijkse stijging van tenminste 3% van de middelen die ter beschikking worden gesteld van de NGO's door DGOS (via programma's, projecten, subsidies aan de federaties, het Belgisch Overlevingsfonds, nieuwe basistoelage voorzien in § 3.3), en dit vanaf 2011. Deze stijging biedt de Belgische NGO's de mogelijkheid om een meer doeltreffende en voorspelbare bijdrage te leveren aan de ontwikkeling.

In geval van een daling van het Bruto nationaal inkomen vanaf 2010 met meer dan 2%, zal dit engagement opnieuw onderhandeld worden met de overlegstructuren van de NGO's, ook de verdeling van de middelen zal met hen worden overlegd.

1.2. Verbetering van de coherentie van het beleid ten gunste van ontwikkeling.

- 1.2.1. Ontwikkelingssamenwerking is niet het enige beleid dat invloed heeft op ontwikkeling. Om de doeltreffendheid ervan te verzekeren, moeten we rekening houden met alle beleidsdomeinen van de Belgische regering die een impact hebben op ontwikkeling. Het is dus de taak van de volledige regering om een coherentie van de beleidsdomeinen te garanderen. De Minister streeft ernaar dat alle beleidsdomeinen van de regering bijdragen tot de doelstelling van armoedebestrijding in de ontwikkelingslanden en waakt over de volgende verbintenissen:

- 100% kwijtschelding van de buitenlandse overheidsschuld van de minst ontwikkelde landen (MOL).
- Bijzondere aandacht besteden aan de ontwikkelingsdimensie bij onderhandelingen over handelsakkoorden, in elk handsakkoord een bijzondere

en gedifferentieerde behandeling garanderen voor de minst ontwikkelde landen en alle vormen van landbouwexportsubsidies afschaffen.

- Ontwikkeling van de eerlijke handel bevorderen.
- De strijd tegen belastingparadijzen bevorderen binnen de Europese Unie en de internationale organisaties.
- De invoering van mechanismen voor de reglementering van het internationale monetaire en financiële systeem bevorderen.
- De Europese doelstelling ondersteunen om tegen 2020 de uitstoot van broeikasgassen met 20% te verminderen in vergelijking met 1990 en het afsluiten van een internationaal klimaatakkoord verdedigen waardoor dit Europees engagement op 30% kan worden gebracht en de verwachte opwarming lager kan blijven dan 2 graden Celsius.
- Het verbeteren van het Clean Development Mechanism opdat dit trouw blijft aan de principes van de Akkoorden van Marrakech van 2001, waarbij de doeltreffendheid ervan verhoogd wordt en de inspanningen evenwichtig geografisch verspreid worden.
- Geen enkele militaire uitgave voorzien op het ODA-budget, conform de aanbevelingen van het Comité voor Ontwikkelingshulp (DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).
- Het mobiliseren van bijkomende middelen die komen uit verschillende bronnen in het kader van een toekomstig globaal akkoord over het regime van de strijd tegen de klimaatverandering na 2012, dat onderhandeld wordt in het kader van het United Nations Framework Convention on Climate Changes (UNFCCC). Deze hulpmiddelen moeten de geschikte strategieën en de nationale acties inzake de aanpassing aan de gevolgen van de klimaatverandering, en inzake de vermindering van de uitstoot van de broeikasgassen in de ontwikkelingslanden ondersteunen, in het bijzonder in de Minst Ontwikkelde Landen (MOL).
- De invoering bevorderen van vernieuwende en bijkomende financieringsmechanismen.

1.2.2. De Minister richt een overlegorgaan op tussen zijn beleidscel, DGOS en de NGO-overlegstructuren om alle zes maanden een meningsuitwisseling te verzekeren over de coherentie van het Belgisch beleid ten gunste van ontwikkelingssamenwerking. In dit orgaan zullen vooral onderwerpen aan bod komen die verband houden met de politieke beslissingen die een impact hebben op de ontwikkelingslanden, zowel in de Belgische context als binnen de multilaterale organisaties, de internationale financiële instellingen en de Europese Unie waar de standpunten van België worden verdedigd.

1.2.3. Elk jaar organiseert DGOS de Staten-Generaal van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking. Samen met de NGO's wordt een thema voor de besprekingen gekozen dat verband houdt met de coherentie van het beleid. De Ministers die bevoegd zijn voor de betrokken beleidsdomeinen worden hierop uitgenodigd.

1.3. Verbetering van de doeltreffendheid van de hulp

De Minister herbevestigt de maatregelen om de doeltreffendheid van de Belgische gouvernementele ontwikkelingshulp te verbeteren, in toepassing van de Verklaring van Parijs over de doeltreffendheid van de hulp opgenomen in het Belgisch Plan voor de Harmonisering en de Afstemming van de Hulp van 8 juni 2007, de Actieagenda van Accra, en vooral wat volgt:

1.3.1. **Ownership en afstemming**

- Het Belgisch ontwikkelingsbeleid is afgestemd op de ontwikkelingsstrategieën van de partnerlanden. Het principe van democratisch ownership beperkt zich niet tot de regering van het partnerland, maar heeft ook betrekking op het parlement, de lokale overheden, de burger maatschappij en de plaatselijke bevolking. Met respect voor het principe van democratisch ownership verbindt de Minister er zich toe om de economische conditionaliteiten te beperken.
- België leeft de aanbeveling van het DAC over het ontbinden van de ODA aan de Minst Ontwikkelde Landen (MOL) en aan de arme landen met zware schuldenlast (HIPC) na. DGOS zet zijn inspanningen voort om de ODA volledig ongebonden te maken.
- Met het oog op een bijdrage aan de capaciteitsversterking van de partnerlanden, kiest het Belgische Plan voor de Harmonisering en de Afstemming van de Hulp voor de 'nationale uitvoering' van de ontwikkelingsprogramma's. Net als op andere terreinen respecteert België ook hier bovendien de Actieagenda van Accra.

1.3.2. **Harmonisering, coördinatie, complementariteit en synergie**

- De keuze tot geografische en thematische concentratie van de directe bilaterale samenwerking gebeurt onder leiding van elk partnerland en in overleg met de andere donoren die in dit land aanwezig zijn, vooral met de andere lidstaten van de Europese Unie en de OESO.
- België blijft een sturende rol spelen bij het omzetten van de principes van doeltreffendheid van de hulp in de kwetsbare staten die zijn partners zijn.

1.3.3. **Wederzijdse verantwoordelijkheid, transparantie en resultaatgericht beheer**

De Belgische gouvernementele hulp staat ingeschreven op de begroting van de partnerlanden (on-budget). Op die manier worden de uitbetaling en de toewijzing van de hulp zichtbaar gemaakt.

2. **Verbintenissen van de NGO's**

Conform hun verbintenis van september 2008 in Accra zullen de NGO's de lopende processen en hun resultaten ter zake voorstellen in de jaarverslagen van de programma's en projecten; deze onderwerpen zullen systematisch aan bod komen in de beleidsdialoog met DGOS.

De federaties (ACODEV en COPROGRAM) en de koepels (11.11.11 - Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging en CNCD -11.11.11) hebben een specifieke rol te spelen op verschillende domeinen. De functies van de federaties worden expliciet omschreven in Art. 5 van het KB van 7/02/2007 over de erkenning en de subsidiëring van de federaties van de niet-gouvernementele ontwikkelingsorganisaties. Dat geldt niet voor de omschrijving van de specifieke functies van de koepels. De NGO-overlegstructuren, de federaties en de koepels, zullen dus de verantwoordelijkheden die voortvloeien uit dit akkoord op korte termijn onderling moeten verdelen.

2.1. **Ownership en afstemming**

- 2.1.1. Elk programma of project is gebaseerd op een diepgaande analyse van de lokale context waarin de NGO haar specificiteit, toegevoegde waarde en specialisatie inbrengt. De NGO's analyseren het nationale beleid in hun interventiedomeinen en rechtvaardigen hun standpunt op dat vlak. De Belgische NGO's en/of hun internationale netwerken die aanwezig zijn in eenzelfde land, maken afspraken

voor het uitvoeren van die analyses. De NGO-overlegstructuren bevorderen de coördinatie tussen de Belgische NGO's ter zake.

- 2.1.2. De NGO's leggen zich meer toe op de ontwikkeling van de capaciteiten van hun partners. De interventies waarbij rechtstreeks goederen en diensten worden geleverd, zijn beperkt tot (i) situaties waarin de doelgroepen zwak staan en er geen andere ondersteunende (niet-)gouvernementele organisaties zijn, (ii) proefexperimenten die expliciet een vernieuwende functie hebben, (iii) landen in conflict of kwetsbare landen, of (iv) noodsituaties. De NGO's passen in die gevallen de gezamenlijke charters van goede praktijken ter zake toe.
- 2.1.3. De versterking van de capaciteiten van de civiele samenleving in haar functie van 'waakhond' en democratische controle krijgt bijzondere aandacht.
- 2.1.4. Het uitzenden van coöperanten en de bijhorende modaliteiten worden gerechtvaardigd en bepaald door een diepgaande denkoefening over de versterking van de capaciteiten van de partners en het evenwicht in de partnerrelaties. Vanaf het volgende strategisch kader en ten vroegste in 2014 zullen de NGO's de coöperanten in dezelfde mate mee financieren als de andere programma- en projectactiviteiten (20/80). Vanaf hun volgende programma of project voorzien de NGO's strategieën die hen de mogelijkheid bieden om die doelstelling te halen.

Tegen 2014 zullen de Minister en de NGO-overlegstructuren een akkoord sluiten over de modaliteiten voor de financiering van de kosten voor sociale zekerheid en de gezinslasten.

De eventuele subsidiëring van stages en solidariteitsmissies zal tegen 2014 worden onderzocht.

2.2. Harmonisering, coördinatie, complementariteit en synergie

- 2.2.1. De NGO's starten of verdiepen een dialoog over de harmonisering van de procedures met alle partners van de lokale organisatie waarmee zij samenwerken.
- 2.2.2. De coördinatie, complementariteit en synergie met de andere ontwikkelingsactoren die aanwezig zijn in dezelfde sector/regio/land en met de overheid worden verbeterd.
- 2.2.3. De NGO's vinden een optimaal evenwicht tussen de rijkdom die voortkomt uit de diversiteit van hun partners en een concentratie tot een beperkt aantal partners afhankelijk van hun menselijke, financiële, organisatorische en institutionele middelen. Daaruit volgt een geografische, thematische en sectoriële concentratie die de NGO's duidelijk aantonen in hun strategische kaders.
- 2.2.4. In de nieuwe strategische kaders beperken de NGO's hun interventies tot 10 landen. Drie van die landen mogen worden uitgebreid tot een subregio waarin de NGO een coherente thematische aanpak ontwikkelt, waarvoor de criteria vóór eind 2009 zullen worden bepaald in overleg tussen DGOS en de NGO-overlegstructuren. Vanaf hun volgende driejarenprogramma stellen de NGO's, indien nodig, strategieën op voor de terugtrekking die hun toekomstige concentratie vereist.
- 2.2.5. Vanaf hun nieuwe strategisch kader voorzien de NGO's die erkend zijn voor programmamedefinanciering, een gemiddeld budget per land dat niet lager ligt dan 500.000 EUR voor de drie jaar van het programma. Om die gemiddelde minimumbudgetten te bepalen, worden alle middelen in aanmerking genomen die DGOS ter beschikking stelt van de NGO's (via programma's, projecten, het Belgisch Overlevingsfonds en de nieuwe basistoelage voorzien in § 3.3) evenals de financiële tegenprestaties die de NGO's zelf inbrengen.

In het kader van de beleidsdialogen tussen DGOS en de NGO's en op basis van criteria vastgelegd tussen DGOS en de NGO-overlegstructuren kunnen afwijkingen worden toegestaan, maar de NGO's moeten die wel naar behoren rechtvaardigen. Bij de gekozen criteria zal bijzondere aandacht gaan naar de specificiteiten van bepaalde heel gespecialiseerde NGO's, en naar de financiering per subregio.

- 2.2.6. De NGO's coördineren hun plaatselijke kantoren onderling en/of met hun internationale netwerken. Hiertoe bevorderen de NGO-overlegstructuren de coördinatie van de Belgische NGO's ter zake.
- 2.2.7. Om de administratieve belasting van DGOS te verlichten, worden de programma's (AB 5420.3500.72.28) vanaf de nieuwe strategische kaders uitgevoerd in 50 landen. Deze lijst zal ten laatste in januari 2010 worden opgesteld in onderlinge overeenstemming tussen DGOS en de NGO-overlegstructuren. Zij zal rekening houden met de logica van de regionale aanpak en kan slechts worden herzien in overleg met de NGO-sector. Een herziene lijst zal pas van toepassing zijn voor het volgende strategische kader. Bij hun tweede programma (vanaf 2011) voorzien de NGO's al expliciet strategieën om zich terug te trekken en deze doelstelling te bereiken.
- 2.2.8. Om de administratieve belasting van DGOS te verlichten, worden de NGO-projecten in ontwikkelingslanden (AB 5420.3500.71.27) vanaf 2011 uitgevoerd in de volgende 22 landen: Afghanistan, Benin, Bolivia, Burkina Faso, Burundi, Cambodja, DR Congo, Ecuador, Haïti, Kameroen, Mali, Marokko, Mozambique, Niger, Oeganda, Palestina, Peru, Rwanda, Senegal, Tanzania, Vietnam en Zuid-Afrika.

2.3. Wederzijdse verantwoordelijkheid, transparantie en resultaatgericht beheer

- 2.3.1. De NGO's voorzien mechanismen die bedoeld zijn om hun relaties met hun partners in het Zuiden evenwichtig en wederkerig te maken.
- 2.3.2. De NGO's verbinden zich ertoe om hun transparantie en hun 'accountability' tegenover hun begunstigden en/of leden en de bevolking te versterken. De NGO-overlegstructuren bepalen hun respectieve rol ter zake en organiseren vormingssessies om de mechanismen te versterken voor een grotere responsabilisering tegenover de bevolking en de begunstigen en om de partnerschapsrelaties te vernieuwen.
- 2.3.3. De NGO's passen meer systematisch een resultaatgericht beheer toe en maken meer systematisch gebruik van indicatoren die zijn afgestemd op die van hun partners.

3. Gezamenlijke verbintenissen van DGOS en de NGO's

DGOS en de NGO's bevorderen een betere coördinatie, meer complementariteit en meer synergie tussen hun interventies.

- 3.1. In de partnerlanden van de gouvernementele samenwerking zet DGOS een permanent overlegproces op waarvan de modaliteiten duidelijk zijn aangegeven en aangepast zijn aan de lokale context. De NGO's mandateren hun lokale vertegenwoordigers om actief deel te nemen aan dit overleg.

- 3.2.** De NGO's worden verzocht om mee te werken aan de voorbereiding van gemengde commissies en sectoriële en thematische strategienota's die dienen als referentie voor de Belgische ontwikkelingssamenwerking en voor de diverse netwerken die het Belgisch ontwikkelingsbeleid voeden. De modaliteiten van hun medewerking zullen jaarlijks worden geëvalueerd en indien nodig aangepast.
- 3.3.** Om de complementariteit en de synergie tussen de Belgische gouvernementele en niet-gouvernementele samenwerking te bevorderen, wordt bij wijze van experiment een nieuwe basistoelage gecreëerd. Die moet vanaf 2010 de medefinanciering mogelijk maken van acties die gezamenlijk zijn vastgelegd in fora van de Belgische actoren onder begeleiding van de ontwikkelingsattachés van de Belgische ambassades in de partnerlanden van de gouvernementele samenwerking, in het kader van de 'landenstrategie' van België. Die acties kunnen dus worden afgestemd op de specifieke termijnen voor elk land en niet op de termijnen voor de centraal beheerde programma's en projecten. Dit nieuwe initiatief zal in 2013 worden geëvalueerd.
- 3.4.** DGOS en de NGO's houden systematisch rekening met de gelijkheid tussen mannen en vrouwen, *empowerment* van vrouwen, milieubescherming, respect voor kinderrechten en waardig werk en integreren deze thema's op transversale wijze in hun acties.
- 3.5.** De procedures en instrumenten waarmee DGOS de programma's en projecten van de NGO's beoordeelt, zullen worden verbeterd. De beoordelingsfiches zullen worden uitgebreid om ook rekening te houden met de afspraken die zijn gemaakt tijdens de dialoog tussen de strategische cel, DGOS, de vertegenwoordigers van de sector en de NGO's en die in dit akkoord worden geconcretiseerd. De beleidsdialogen tussen DGOS en de NGO's, zowel over de beoordeling als over de opvolging van de programma's en projecten zullen steeds meer gericht zijn op het bekijken van de kern van de behaalde resultaten in plaats van op de details van de middelen die zijn ingezet om die resultaten te bereiken.
- 3.6.** Beide partijen erkennen de specifieke ontwikkelingsbijdrage van NGO's die zich niet willen wagen aan de uitvoering van programma's en behouden hun belangstelling voor de cofinanciering van projecten in de mate dat hun kwaliteit verzekerd is. In die zin verzoekt DGOS de NGO-overlegstructuren om de procedures voor ontvankelijkheid en beoordeling van projecten door DGOS te analyseren, zoals dat is gebeurd voor de programma's in het onderzoek over de analyse van de beoordelingsprocedure van de meerjarenprogramma's 2008-2010, uitgevoerd door COPROGRAM¹.
- 3.7.** Op basis van gezamenlijk vastgelegde criteria zullen er stimulansen worden voorzien om de Belgische NGO's aan te moedigen tot inspanningen op het vlak van onderlinge complementariteit en synergie.
- 3.8.** In het kader van de subsidies voorzien door het KB van 7/02/2007 betreffende de erkenning en subsidiëring van de federaties van de niet-gouvernementele ontwikkelingsorganisaties, creëren de federaties een centrum om gezamenlijke diensten te leveren op het vlak van financieel beheer, beheer van personeel, boekhouding, aankopen, enzovoort.
- 3.9.** Er wordt een certificeringssysteem opgezet op basis van criteria die zijn vastgelegd door de Minister in overleg met de NGO-overlegstructuren, om de kwaliteit en de professionalisering van de NGO's te bevorderen en te komen tot

¹ COPROGRAM, ACODEV: Analyse van het beoordelingsproces van de meerjarige programma's 2008-2010, Carla Bracke, Jean Reynaert, oktober 2008.

een vereenvoudigd controlesysteem voor de erkende NGO's. Daartoe zullen de NGO-overlegstructuren voor eind 2009 suggesties voorleggen.

3.10. Zo vlug mogelijk en in ieder geval vóór einde 2010, wordt er gezorgd voor een administratieve vereenvoudiging voor het uitvoeren van programma's en projecten, die onder andere de volgende maatregelen inhoudt:

- de modellen voor financiële rapportering worden vereenvoudigd en hun aantal wordt beperkt. De NGO's die werken met een analytische boekhouding en een geharmoniseerde nomenclatuur die door DGOS zijn opgesteld in overleg met het Instituut voor Bedrijfsrevisoren en de NGO-overlegstructuren, en die DGOS daar toegang toe willen verlenen, worden vrijgesteld van het invullen van de momenteel gebruikte modellen.

- De NGO-overlegstructuren en DGOS bepalen welke de minimumcriteria zijn voor integratie in de plaatselijke financiële en controlesystemen en voor een harmonisering tussen de partners van eenzelfde lokale partnerorganisatie. De financiële en administratieve regels voor DGOS-medefinanciering maken deze harmonisering mogelijk.

- Wanneer DGOS en de NGO-overlegstructuren eenmaal de kwaliteitscriteria voor lokale audits van de partners hebben vastgelegd, zal DGOS gezamenlijke globale audits aanvaarden en financieren in verhouding tot het deel van de financiering van de NGO in het globale budget van de lokale organisatie.

- De DGOS-medefinanciering van de interventies van de Belgische NGO's met het oog op de institutionele ondersteuning van hun partners in het Zuiden zal worden bevorderd, om hun de mogelijkheid te bieden hun programma's en projecten af te stemmen op de strategie van hun partners.

- Op basis van een transparant dossier goedgekeurd door DGOS is facturatie tussen NGO's voor gezamenlijke acties toegestaan.

- De voorspelbaarheid van de medefinanciering wordt verbeterd, doordat de NGO's die zijn erkend voor programmamedefinanciering van bij het begin van het derde jaar van het vorige programma een nieuw programma kunnen indienen, en doordat de andere NGO's 120 dagen voor het einde van een lopend project een nieuw project kunnen indienen dat geldt als tweede fase van het betreffende project.

3.11. DGOS en de NGO-overlegstructuren zetten hun zesmaandelijke dialoog voort om te komen tot overlegde strategieën op het vlak van sensibilisering, educatie en mobilisering van het publiek ten voordele van rechtvaardige Noord-Zuidrelaties. Deze strategieën zullen gebaseerd worden op specificiteiten, comparatieve voordelen, coördinatie, complementariteit en synergie.

3.12. De Minister neemt in zijn jaarverslag dat hij voorlegt aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers een hoofdstuk op over de doeltreffendheid van de hulp en de coherentie van het beleid ten gunste van ontwikkeling. De NGO-overlegstructuren behandelen de vooruitgang op het vlak van doeltreffendheid van de hulp in de jaarverslagen die zij voorleggen aan hun respectieve algemene vergaderingen.

Slotbepaling

Beide partijen beschouwen alle aspecten van dit akkoord als één geheel. Het akkoord treedt in werking op het moment van ondertekening door de Minister en de NGO's, vertegenwoordigde door hun overlegstructuren. Het akkoord zal een eerste keer worden geëvalueerd in 2015. In afwachting van de inwerkingtreding worden de al bestaande verbintenissen, zoals bepaald door het KB en de strategische kaders op 6 jaar, nageleefd. Indien nodig worden er overgangsmaatregelen uitgewerkt. De aanpassing van een koninklijk besluit, een Ministerieel besluit of richtlijnen die eventueel noodzakelijk wordt door bepaalde elementen van dit akkoord, zal het voorwerp uitmaken van overleg tussen beide partijen. De Minister verbindt zich ertoe om de regering en het parlement te informeren om de duurzaamheid van dit akkoord te garanderen.

Charles Michel
Ministre de la Coopération au
développement

Jos Geysels
Voorzitter 11.11.11

Jacques Debatty
Président CNCD-11.11.11

Martine Vandermeulen
Voorzitter COPROGRAM

Jean-Marie Léonard
Président ACODEV

Peter Moors
Directeur generaal DGOS

Bogdan Vanden Berghe
Algemeen Secretaris 11.11.11

Etienne Van Parys
Secrétaire Général ACODEV

Johan Cottenie
Directeur COPROGRAM

Arnaud Zacharie
Secrétaire Général CNCD-11.11.11